

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALA INFIINȚATA IN ANUL 1892

pare în fiecare Duminică, sub direcția unu comitet.
Inscris în Reg. Publ. la Trib Sibiu sub Nr. 37 1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

AIASTA NU-I FRĂȚIE!

Trebuie să trăim în pace cu toți oamenii, de orice viață de orice stare și de orice credință ar fi ei. Altcum, ne împotrivim voii lui Dumnezeu, carele este Tatăl nostru al tuturor, și focem zadarnică jertfă Fiului Său, carele a răbdat cruce și moarte pentru ca să surpe „părețele despoșitor”, adică vrăjmășia, dintre toate recmurile pământului, cum spune mărltul Apostol Pavel în cărtea cea către Efeseni (cap. 2, vers. 14-15). Ne mai împotrivim apoi conștiinței noastre, care în clipile ei de impezime ne spune mereu, în graiul de latnă: „Ce ție nu-ți place altuia nu facel” și ne mai împotrivim tuturor bunelor îndemnuri pe cart oamenii de răspundere din toată lumea le dau Popoanelor lor, pentru ca să ocolim primejliile ce le aduc neînțelegerile dintre om și om, și dintre neamuri.

Dar înainte de a zăbovi mai cu dinadinsul asupra acestei chestiuni, credem că e bine să ne tragem seama cu frăția dintre noi, Românii. Cum trăim înreolaltă?... și mai ales, cum se împacă sătenii cu orășenii?

Bine!... răspund unii.
Ca măța cu șoarecele! — zic alții.
Adevărul e la mijloc. De obicei, săteanul român era foarte respectuos față de orășan, fie acesta om de carte, ofițer, judecător, comerciant sau meșteșugar. Orășenii, însă, au păcătuit adeseori față de săteni, purtându-se cu el neomenos. Și purtarea rea a unora, a mâncat omenia tuturor. Sătenii nu mai au încredere în orășeni și de aceea, ori de câte ori pot, le întorc amărăciunile pe cari le-au îndurat din partea unora dintre aceștia.

Iată, bunăoară, în vremile acestea de strâmtorare economică. Orășanul, mai ales funcționarul și muncitorul — adică cel ce trăiește numai din leafă — o duce foarte greu cu mâncarea. Merge în târg cu bani puțni să-și ia câte ceva de-ale gurii. Săteanul cere un preț; cumpărătorul încearcă să mai răsbată ceva. „Dacă n'ai să dai atâta, nu mâncal” Sau: „Mai bine duc carofotil acasă și-i dau la porci!” Sau alte vorbe și mai năprasnice ies din gura săteanului care vinde. Omul profită, fiindcă te vede la strâmtoare; iar tu, orășan, rabzi cum rabdă altă dată săteanul disprețul celui ce se purta cu el fără strop de omente.

Apoi, oameni bani, aiasta nu-i frăție! Alta, și mai de plâns! Povestiau odată, pe stradă, câțiva săteni, oameni cu stare, cum se zice.

— Măi tete, azi la amiazi, ne-am

bogat într'un restaurant. Am beut câte un pchar de bere și apoi am cerut câte o fele (jumătate de litru) de vin. Am tras din straiță pită albă ca jimbla și slănină de o palmă de groasă. Ne-am omenit în lege! — spunea unul. Altul, i-a luct vorba din gură:

— Ui așa le curgeau balele la domni! Să nu fie cu supărare, dar nici aiasta nu-i frăție, să te bucuri că altul rabdă când tu te îndopi până da afară din tine.

Sătenii noștri trebuie să știe că orășenii cari o duc greu nu sunt oameni lipsiți de omenie. Bieții funcționari și muncitori cari trudesc de dimineața până seara ca țara să-și lecuiască rănile rășboiului, orășenii aceștia cunosc satul și cinstesc pe sătean. Cei mei mulți dintre ei se trag dela sale. N'au venit la oraș ca să domnească, ci ca să slu-

jească pentru o felie de pită amară.

Neînțelegerile dintre săteni și orășeni, atâtea câte sunt, trebuie să dispare. Toți suntem fiii aceluiaș popor, toți ne tragem din aceeași viață. Azi o duce greu unul. Măine poate să-i vină rândul la necaz celuilalt. Dacă ne împoșcăm unii pe alții cu vorbe de ocară, dacă nutrim unii față de alții gânduri întunecate, atunci unde o să ajungem? Orașul nu poate trăi fără sat, dar nici satul fără oraș — acesta-i adevărul gol-goluț.

Să ne cinstim, dar, unii pe alții și neînțelegerile, ori de câte ori se ivesc, să le ocolim, să le tăiem vinele și întreaga putere, să le smulgem cu rădăcină cu tot, ca pe niște buruieni rele! Numai așa vom face să se sălășluosă între săteni și orășeni adevărata frăție!

Redacția

CASA COPILARIEI

Am să mă 'ntorc odată la casa ceea scundă,
Invăluită toată în vreji de rouruscă:

În râmurișul verde și în trecut se-afundă,
Și numai gândul sboară minuscul cât o muscă.

Pe căi întortochiate, prin vămi nenumărate,
Am să mă 'ntorc tâziu la casa din prisacă;

Nici vremea împietrită din aripi nu va bate
Și svâcnețele vieții în mine or să tacă.

De voi sosi la poartă, portarul Sfântul Petru
Sau poate Sfântia Vineri m'or întreba ce vreau,

Iar Dumnezeu va face un semn încet din Sceptru
Și voi pași 'ntre lucruri care de mult tăceau.

...Și iar va 'ncepe zarvă și zumzet de albine,
Vor înflori cireșii copilăriei vechi..

...Și tot mai depărtate, mai potolit, mai line,
Durerile vieții vor cadența 'n urechi.

A. VASILIU

OMUL SFINȚEȘTE LOCUL

de A. V.

Zădărnicia omenească ne împinge pe mulți dintre noi de a căuta să ne ridicăm cât mai mult pe scara mărlrilor trecătoare ale lumii acestela. Alergăm și ne sbatem, renunșăm la liniștea și tihna noastră sufletească și trupească, pentru a ajunge cu orice chip în posturi și onoruri pe care, de cele mai multe ori nici nu le merităm sau numai ne închipuim că le merităm și că ni se potrivesc însușirilor noastre.

Să năzuiam a ne câștiga acel loc sub soare, care se potrivește cu meritele și însușirile noastre. Cu puterea minții și a brațului nostru putem schimba fața pământului, putem răsturna răul în bine putem, aduce domnia fericirii în locul nefericirii. Muncește cu bucurie în grădina Dom-

nului pentru ca roada îmbelșugată să răsară în urma ta, pentru tine și pentru ai tăi. Nu-ți fă închipuiri deșarte despre puteri și calități pe care nu le ai, căci nu vei culege decât ghimpul scaefilor și vei face numai risipă zadarnică și păgubitoare de muncă și de vreme.

Nu căuta să sameni sămânța cea bună în piatra cea seacă. Caută-ți ogorul cel mai prielnic pentru munca vieții tale.

Fericit acel ce și-a găsit calea dreaptă a vieții și nu umblă rătăcind zadarnic pe cărări cotite, spre ținte necunoscute și de neatins pentru forțele și meritele lui.

Fericit acel ce se mulțumește cu ceea ce viața îi poate da și nu aleargă după zădărnicii.

PE URMELE DOMNULUI

Rusaliele

Ne-a învrednicit banul Dumnezeu să ajungem și marele praznic al Rusalilor sau al Cincizecimii. Cu el se încheie șirul anual al marilor praznice creștinești.

La Rusalii, sf. biserică serbează împlinirea făgăduinței Mântuitorului Isus Hristos, adică venirea sf. Duh peste sfinții Apostoli. Mare, dumnezeiesc lucru s'a petrecut atunci! Apostolii Domnului își petreceau vremea în rugăciuni și nu se arătau mulțimii, fiindcă se temeau de ura celor răi. Ei erau oameni fără multă învățătură și știință de carte, pentru care pricină deasemea se fereau mai ales din calea fariseilor și cărtararilor.

Iată însă că, la Rusalii, se face tunet ca de vijor ce vine repede, se luminează aerul și văzduhul, iar Duhul sfânt, în chip de limbi de foc, coboară peste casa în care erau adunați sf. Apostoli și străluceste deasupra capului fiecăruia din ei. Și deodată cu venirea sf. Duh, mare schimbare se petrece: frica fuge din mijlocul sf. Apostoli și în locul ei pătrunde curajul creștinesc pentru împlinirea voinței lui Dumnezeu în lume; apoi aleși Domnul primesc lumina pentru minte, cum alții nu mai aveau. Ei părăsesc casa, ies în mijlocul mulțimii, grăiesc cu putere multă și fără de nicio teamă. În aceeași zi, primesc să se boaleze ca la trei mii de oameni, fără a fi socotiți aici copiii și femeile.

Puterea sf. Duh roarează asupra oamenilor, în toată bună vremea, trimițându-le roadele sale care sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea poftelor (Galateni 5,22) Să-l rugăm și noi astfel:

„Impărate ceresc, Mângăitorule, Duhul adevărului, carele preținderea ești și toate le îplinești vistierul bunătăților și dătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată spurcăciunea și mântulește, bucurile, sufletele noastre Amin“.

D. Călugăr

Serbare organizată de „Astra“ Ocna Sibiului în com. Apoldul de jos

În Duminică de 11 Mai a. c. corul Sf. Gheorghe al tinerilor din Ocna Sibiului s'au deplasat în Apoldul de jos, prezentând în curtea școlii primare un frumos program compus din coruri pe 4 voci și piesa teatrală „Lelea Ana Gură-mulț“.

La s'ârșit Dl. inv. Victor Vinereanu secretarul Desp. „Astra“ Ocna Sibiului a conferențiat despre „Importanța serbarilor pentru ridicarea poporului“. Corul a fost condus de vrednicul învățător Drăghiciu Simion. Serbarea s'a bucurat de un succes deosebit, participând satul întreg. Corul a dat și răspunsurile la Liturghie în biserică.

De remarcat munca intensă desfășurată în cadrele „Astrei“ de D-nii Victor Vinereanu și Drăghiciu.

Echipa teatrală și corul din Ocna Sibiului se vor deplasa și în alte comune din plasa și județ cu un program bine pregătit.

Din cele trecute vremi

Un caz rar de eroism feminin

S'a întâmplat la Sibiu în toamna anului 1687, după ce pătrunseseră între zidurile acestui oraș trupela austriacă, comandate de generalul Scherfenberg.

Despre destrăbălarea orașencelor se găsesc în cronicile latine și în cele germano-latine din veacul al 17-lea numeroase informațiuni. Chiar și în cronicile moldovene s'a strecurat câteva amintiri ca aceea din cronică la Nicolae Costin, care scriind despre pornirea desfrânată a „cârlanului“ principe ardelean Gavril Bathori, la 1610, asupra Sascelor sibiene, știe să spună despre ele că fiind „albănefe și iubășe“ treziseră pofa „cârlanului“ în așa măsură, încât bărbații lor „teologhit“ aveau motiv să fie foarte îngrijorați.

Într'o cronică scrisă parte nemțește, parte latinește de mai mulți preoți saxoni (Fuchs, Wolf și Oltardus) sunt arătate mai

SFATURILE DOCTORULUI

Scoarța de stejar

Din coaja de stejar se poate face un leac foarte bun pentru asudarea picioarelor. În timpul verii foarte mulți oameni suferă de asudarea picioarelor și se produce mirosul cunoscut.

Pentru leucirea acestui fapt se taie scoarța de stejar cam 10—20 deca, adică 100—200 grame și se fierbe în 1—2 litri de apă. Se lasă să clocotească câteva minute apoi se strecoară se lasă să se răcească puțin și se înmoaie picioarele în această apă.

Cu acest leac ușor de făcut se vindecă asudarea de picioare foarte repede și mirosul dispare imediat.

Mai bună este scoarța verde nu prea groasă, pe când scoarța groasă și crepată depe trunchiurile groase de stejar este prea uscată. Pentru a nu se strica copacul stejarului nu se ia coaja de trunchiul cel gros ci se taie o creangă de stejar mai subțire și de pe ea se curăță atâta coajă de câtă avem nevoie

multe cazuri de alunecări morale, când oarecari Săsoaice pândeau seara pe la porți invitând trecătorii cu niște vorbe de acestea: pentru ce să cauți în depărtare ceea ce poți găsi aici aproape?...

Ca un izbitor contrast cu aceste poezii este amintit în aceeași cronică germano-latina eroismul unei fecioare române dela sate — „rustica illa Penelope“ — care la 1687, fiind atacată seara pe strada de către un soldat neamș din trupelă de ocupație austriacă, la o strâmtă coltură întunecoasă care ducea din Piața mică spre cea mare, a știut să-și apere fetia cu uimitor curaj scoțând un cuș de la brâu și rânind mortal pe celce cutezase a încerca s'o necinstească...

De atâta virtute erotică erau capabile Românele din satele sănătoase din preajma Sibiului!

Cronica

FOIȘOARA

Stând de vorbă cu bătrânii...

(Urmare din Nr. 18)

Oașu Roman

Tot cu ocazia vizitei la martora unor vremuri apuse, aflai unele amănunte și privitor la un fiu uitat de sine al Săliștei, care, pe lângă alte tâlhării, prădase și Mănăstirea Horezu, iăsând o pată urâtă pe numele bun al comunei sale de naștere, din care puterea credinței, a evlaviei, a dat mănăstirilor Țării un contingent încă neegalat de vreo altă comună din cuprinsul pământului locuit de Români.

E vorba de Oașu Roman.

Istina Bărză îl cunoscuse, fiindcă primul ei bărbat, Oprea Bărză¹ fusese tovarăș de afaceri cu fratele acestuia Dumitru:² un fruntaș al comunei, care, prin

¹ Vezi nota din Nr. 18.

² După înălțurarea multor piede și greutăți, reușea să ia ei dela Fleischer (representantul de aci al Sasilor), pe două perioade de câte 6 ani, averea bănturilor spirtuoase din 7 comune (Sălișe, G. Ieș, Trăieșca, Val Sibiului, Căcova, Săcel), având pe urma căreia au reușit câștiguri mari.

portul lui fărâncesc — confecționat din cel mai fin material — prin prezentarea și galantonia la hotelele și restaurantele din străinătate — căci umblase și în a ara granișelor fărăi căreia aparținea — spre deosebire de fratele său, făcu cinsto nu numai comunei al căreia port îl purta, ci întregului Neam.³

Capriciosul Destin, care crează atât de izbitoare deosebiri în viața oamenilor, a ținut însă să-l scoată și mai mult la iveală pe Dumitru prin contrast cu păcătosul său frate pornit pe drumul pierzaniei.

Sfidând morala, spada Justiției, rugămintile celorlalți membri ai familiei, Oașu mergea orbis spre Destinul său. Urmărit mereu de jandarmi, nu mult după isprava

³ Într'o vreme, Oprea Bărză, și Dumitru Roman făcuseră negoț de oi cu Occidentul. Cu ocazia unui transport de oi, pe mare, în Franța, D. R. suferi o mare pogubă, murindu-i pe drum câteva sute.

Cât privește galantonia lui, în Budapesta, ca student la Universitatea de acolo, am fost însumi martor al nănei sale largi, în contrast de altfel cu năni străbuna de aasa Căci D. Roman avea conștiința ei kaintă fărâncăscă te pe el, înfățișează și angajază și obrazul Neamului său

dela Horez, fu găbușit la „Făgădușul Adălitului“ (o crășmă în drumul ce duce dela Săliște la Miercurea), unde petrecea c tovarășii lui de tâlhării, între care și P. Băiat, — un alt tâlhăru faimos.⁴

Refuzând să se predea, ba trăgându chiar din arme asupra jandarmilor care înconjuraseră crășma, fu împușcat împreună cu ortacul său Pui Băiat.⁵ Cadavrele lor fură transportate apoi în Piața Mare din Săliște, drept avertisment pentru cei care s'ar mai încumeta la isprăvuri tâlhărești asemenea celor săvârșite de acești ortaci întru nelegiurii.

Se spune că dela Mănăstirea Horez

⁴ Pui Băiat era „gârțan“, adică „dela munte“ (dela Țara Oltului)

An altul și expresia „din Gârțanime“, adică: „regiunile de munte“.

⁵ Opusul „gârțanului“ e: „coldanul“, care înseamnă „din Câmpie“. De unde și expresia: „coldanime“.

⁶ A con mul poet popular ne dă și dialogul din jandarmi și Oașu cu prilejul încercării „făgădușului“

— Dă-te, Oașule, legut!

— Nu mă lasă Pui Băiat.

Și, Pui Băiat e vităz mare

Și, Oașu, Căpitanu, i tare!...

Industria și agricultura (II)

Înainte vreme, unii din conducători credeau că țara noastră e bine să rămână o țară numai agricolă, în care să se dea un avânt foarte mare agriculturii. Alții susțineau dimpotrivă că toate puterile noastre de muncă, pricepere și de bani să fie îndreptate către industrie, pentru ca țara să se industrializeze pe deantregul și cât mai repede. Se mai credea că între industrie și agricultură este o neînțelegere firească. Astăzi își fac loc altă credință și anume că între agricultură și industrie nu este nepotrivire, ci dimpotrivă una trebuie să se sprijine pe cealaltă, pentru ca amândouă să prospereze.

Industrializarea țării nu este o piedecă în calea agriculturii. O industrie în creștere înseamnă o îmbunătățire în vânzarea produselor agricole.

Mai mare folos are industria pentru îmbunătățirea și creșterea agriculturii, precum și pentru buna stare a agricultorilor. Când numărul cel mare al agricultorilor va trăi în prosperitate, atunci și cumpărarea produselor industriale mărește câștigul industriașilor.

Industria și agricultura sunt astfel strâns legate în economia țării.

Este știut aproape de toți că producția noastră agricolă la hectar e mai mică și mai slabă decât în alte țări, în care pământul este chiar mai puțin mănșos. Firește că una din cauzele acestei stări de lucruri o găsim în lipsa de inventar agricol (unelte și mașini de lucru), care trebuie neapărat împlinită. În deosebi se simte lipsa plugului și a mașinei de semănat, cari sunt cele mai trebuincioase în practicarea unei agriculturi chibzuite. Agricultură noastră trebuie îmbunătățită prin aplicații industriale, folosind unelte și mașini moderne, pe cari industria trebuie să ni le fabrice.

Dar și industria noastră trebuie dezvoltată sprijinindu-se în primul rând pe materiile aflătoare în țară și dintre cari cele mai de seamă sunt de natură agricolă. Dacă prețurile produselor agricole vor fi cele adevărate, agricultorul se

ar fi adus averi din jaf pe 7 cai. Dar nimeni n'a voit să-și bage cap sănătos sub patrafirul tâlharului Oașu dându-i adăpost. Numai Dumitru, gândindu-se că-i e frate, când veni la el să-l ceară adăpost, i-ar fi dat — se spune — cheile pivniței zicându-i: „Iată cheile, dar eu nu vreau să știu nimic de ce vei face; pe mine să nu mă amesteci în faptele tale ticăloase!”...

Imprejurarea aceasta, folosită de a pizmei răutate, a căutat să înrădăcineze credința în cei înclinați spre bârfeli, că averea lui Dumitru Roman și-ar fi avut originea în bănelul îngropat atunci în pivnița lui: afirmațiune întemeiată însă pe palavre, nu pe dovezi. Ceea ce se știe precis e, ceea ce s'a mai spus: Dumitru Roman a realizat câștiguri mari din arenda băuturilor spirtoase din cele 7 comune.

Pentru ca ispășirea păcatelor săvârșite de Oașu Roman și de tovarășul său să fie deplină, nicio comună n'a îngăduit să le fie îngropate osămintele în cimitirul ei. Se spune că trupurile lor ar fi înmormântate în marginea drumului care duce dela

Din minunile instinctului la animale

Știți și d-voastră cât de minunat sunt înzestrate unele animale, pentru a se hrăni sau pentru a se apăra de dușmani. Nu despre acestea vreau să vă vorbesc astăzi ci despre felul cum omul a știut să întrebuințeze în folosul său, instinctul dăruit de natură unor animale.

Ați mai auzit dvs. de porumbel-poștaș, de câini poliștiți ba poate ați auzit chiar de niște șoareci pe care în alte țări îi întrebuințează oamenii să le prezică cutremurele de pământ.

Dar iată, am citit de curând că se întrebuințează niște câini dresați, la descoperirea stricăciunilor unui cablu (fir) telefonic sau electric, așezat la 2 m. sub pământ. Vă veți minuna cum se poate una ca asta?

Pentru a dresa câinii, li se dă mai mult timp carne în care se amestecă o materie foarte puternic mirositoare. Apoi li se aduce numai materia aceasta mirositoare și atunci câinii se bat ca la stână când vine ursul, căci ei știu că împreună cu ea trebuie să fie și hrana lor: carnea. Prin urmare câinii s'au deprins ca, de câte ori simt mirosul acela, să se aștepte a găsi și hrana din belșug.

Ce-au făcut acum inginerii? În învelișul de cauciuc al cablului au pus materie de aceea mirositoare. Când într'un loc oarecare sub pământ cablul se strică, mirosul puternic răzbate prin pământ până la suprafață. Nu s'a găsit până azi vreun alt mijloc de a descoperi locul unde s'au

poate înzestra și dela sine cu cele trebuincioase gospodăriei agricole.

Sprijinind-ne pe produsele agricole din țară dăm putere de viață fabricilor alimentare, textile și de încălziminte. Prin fabricile chimice și mecanice putem pune la îndemână agricultorilor îngrășăminte și mașini unelte.

Pentru binele țării și pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a agricultorilor noștri, astăzi nu trebuie să mai alegem sau să facem deosebire între ele și să ținem un câștig drept pentru produsele agricole ca și pentru cele industriale.

Ion Martin

Cristian la Sibiu — la colitura spre Oana — lângă cei câțiva copaci care multă vreme au umbrat cu frunzișul lor mormintele izgoniților nu numai din comunele, ci și din cimitirele părinților și strămoșilor lor.

Ax. Baaciu

NOTĂ. Am mai reținut din conversația avută informația — pe care deși nu are legătură cu cele de mai sus, o dau totuși spre orientarea localnicilor, că în anul 1871 a fost o mare revărsare de ape în comuna Săliște, când între alte case a fost dus de furia valurilor și edificiul Primăriei (care se afla atunci pe locul unde e azi edificiul Judecătoriei) cu toate aclele ce se găseau în el.

30.000 de fete tinere, din 22 de țări au mers în pelerinaj la Fatima (în Portugalia) unde, în fața Sf. Fecioare Maria, s'au rugat o noapte întreagă pentru „o pace dreaptă și adevărată”. Dumnezeu să le primească rugăciunea.

produs stricăciunile cablului. Și-atunci, omul ia cănele de lanț și pleacă dealungul drumului pe unde a îngropat firul. Cănele flămând, se oprește deodată și începe să scormonească pământul cu ghiarele. A simțit mirosul care-i este atât de cunoscut și crede că acolo e îngropată porția lui de carne. În adevăr, se descopere acolo învelișul cablului rupt de vreme sau de animale subterane, și astfel se poate repara. Cănele își ia plata sa, primind o porție dublă pentru descoperirea pe care a făcut-o azi.

Am să vă mai spun că pentru a se apăra de unele animale și insecte vătămătoare, omul întrebuințează alte animale sau insecte, dușmane de moarte celor dintâi.

Ați auzit desigur de păduchele de San-José, care a început să distrugă pomii din țara noastră și împotriva cărora până acum nu s'a găsit niciun leac. Ei bine Americanii, mai practici ca noi, au găsit o altă insectă, care nu vatămă pomii, dar care se hrănește cu păduchii de San-José. Așa încât Americanii au reușit să stărească în mare parte cu ajutorul unor insecte, păduchele care, dacă se va întinde tot așa ca până acum, înseamnă moarte sigură pentru pomii noștri roditori.

Am avea ceva de învățat de aici. Ar trebui și inginerii noștri să ia măsuri cât mai grabnice pentru a declara războiu necruțător acestei mici gângănii care ne distruge pomii.

A. C.

Boli la vacile cu lapte

Umflarea și împietrirea ugerului, o boală destul de deasă și de păgubitoare fiindcă vacile cari pățimesc de boala aceasta, împuținează laptele, îi slăbește și calitatea, îl poate face chiar cu neputință pentru folosit.

Boala aceasta poate proveni dela o cauză din afară, banăoară: o înțepătură, sau n'a fost bine sters și uscat ugerul după muls și a crăpat ori a făcut chiar răni. Aceasta nu ține mult, nici nu schimbă calitatea laptelui; în schimb adevărată umflare și împietrire este pricinuită de niște bacili, cari se găsesc în organismul, în trupul vacilor.

Boala se poate vindeca numai prin anumite injecții, date în uleiu ca să nu scadă laptele. În privința aceasta este bine să se ceară sfatul medicului veterinar. E poate mai bine ca vacile atinse de boala aceasta, numită doftoricește mastitis să se taie; la nici un caz nu se vor vinde producătorilor.

Se vor deosebi și se vor mulge la urmă și deschilinit. Laptele nu se va folosi, se va da numai vițelilor meniți tăierii. Ugerul se va șterge cu o cârpă anume și se vor mulge și în vase deosebite.

O adevărată ciumă a vacilor cu lapte, care le seceră cu nemiluita este diareia (scurgerea) infecțioasă, o boală a mașelor, ivită curând după fătat. Se lecuște foarte greu. Totuși boala cea mai primejdioasă pentru vacile cu lapte și, mai ales, pentru oașeni este și rămâne tuberculoza, boala uscată — oftica. Din

(Continuare în pag. 3-a)

Prietenia româno-cehoslovacă

Arhiepiscopul de Praga a trimis poporului român un mesaj de prietenie și binecuvântare pe care-l publicăm aici:

„Popor român strâns unit cu poporul nostru prin dragoste și prietenie reciprocă, greu rănit de cei doi ani de foamete și lipsuri din cauza secetei și distrugerilor războiului, îți trimit binecuvântarea mea și rog pe Atotputernicul Dumnezeu să hărăzească acestui drag popor plin de viteză în luptă, timpuri mai ferice.”

Promit că poporul nostru își va îndeplini și în viitor datoriile sale izvorite din dragostea creștinească față de amicii săi atât de dragi și credincioși.”

Arhiepiscop Joseph Beran

Informațiuni

Ploi în toată țara. În ultimele zile au căzut ploi în toată țara. A plouat și în regiuni cari eu suferit până acum din cauza secetei. Însămânțările sunt aproape terminate, chiar în regiunile unde n'a plouat suficient.

În unele părți grâul a înspicat. Datorită ploilor cari au căzut și continuă să cadă, prețurile la unele produse a scăzut.

Leac împotriva cancerului. Un doctor italian, după cercetări cari au durat zece ani, declară că a descoperit leacul împotriva cancerului. Leacul se pregătește din ficat de caie. Să dea Dumnezeu ca spusele doctorului italian să fie adevărate.

Fabrică de medicamente. Lipsa de medicamente de care suferă țara a determinat Ministerul Sănătății ca să ia măsuri pentru a se face la noi o fabrică de medicamente. Mașinile pentru această fabrică au și fost deja cumpărate.

Medicamentele celea mai multe se fac din plante. Țara noastră fiind foarte bogată în plante, acestea vor fi cu ușurință mai ales, de școlari și trimise fabricii pentru prețuri bune.

Boli la vacile cu lapte

(Urmare din pag. 3-a)

lapte foarte ușor poate primi sămânța boalei omul și mai ales copiii mici.

Vacile atinse de boala aceasta se pot cunoaște după următoarele semne: sunt întotdeauna supărate, fără vlagă și fără poftă de mâncare, au călduri mari și statornice, răsuflarea grea, rumegărar și puțin, părul sbârilit, slăbesc, slăbesc văzând cu ochii și nu-i chip să le mai poți întrema, să le dai tot plăcinte. Trebuie să opriți și dela tăiat, deși toate se taie și se rânâncă și ne mai plângem că boala aceasta se lățește așa de mult între oamenii noștri!

Vrei vaci bune, frumoase, sănătoase și viței sdraveni folosește animale de rasă, alese pentru prăsilă, reproducție. Nu folosi la împerechere taur înrudit cu vacile, deoarece, în cazul acesta vacile ori răman celea mai multe sterpe, ori vițeii sunt mici și prizăriți, murind cei mai mulți dintre ei.

Arvinte Moca

Dela o săptămână la alta

La noi în țară

Majestatea Sa Regina Mama Elena din prilejul zilei de Constantin și Elena, a primit telegrame de felicitare din partea I. P. S. Patriarh Nicodem și a d-lui Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri. M. Sa Regina a fost vizitată, de ziua numelui, la Săvârșin, de către Majestatea Sa Regele Mihai I. În biserica română din Paris s'au făcut rugăciuni pentru M. Sa Regina Mama.

Di Președinte al Consiliului Dr. Petru Groza a felicitat și pe alleja Sa Regală Ileana care se găsește la Bran.

Di Dr. Petra Groza, Președinte al Consiliului de miniștri, într-o cuvântare ținută la Breaza, a spus printre altele:

„Avem greutăți mari. Dar greutățile ne îndârjesc. Tocmai aceste greutăți vor oțeli voința noastră de-a birui toate aceste potrivnicii.”

Tot în această cuvântare, d. prim-ministru a subliniat importanța declarației d-lui Zoltan Tildy Președintele Ungariei, în care s'a arătat că: „Poporul maghiar recunoaște hotarele dela Paris” dintre Ungaria și România.

Nova lege de organizare a Armatei.

Pe biroul adunării deputaților a fost depus proiectul de lege pentru noua organizare a armatei. Potrivit acestei legi, durata serviciului militar va fi de 18 luni pentru toate armele. Grănicerii, carele de luptă, batalioanele de gardă regală, marină și medicii vor face un stagiu de 2 ani.

In alte țări

Gvernul Sovietic

a informat guvernul englez acum trei săptămâni că Uniunea Sovietică va fi gata cu rectificarea tratatelor de pace, cu țările foste satelite ale Germaniei, în prima parte a celei de a doua jumătăți a lunii Mai.

Ambasadorul Marii Britanii

la Moscova a avut o întvedere cu d. Vâșinski, în legătură cu prelungirea tratatului de alianță anglo-sovietic.

Vizita în Anglia

amareșalului sovietic Vasilevski a fost amânată.

Gvernul grec

a luat hotărârea de-a acorda partizanilor amnistia și de a invita în Grecia o comisiune internațională care să vegheze asupra aplicării acestei măsuri. Această hotărâre va fi comunicată în mod oficial guvernelor aliate.

Generalul Marshal

a declarat că departamentul de Stat studiază în prezent situația economică mondială în vederea ajutorului ce urmează a fi dat țărilor în suferință.

Președintele Truman,

după cum anunță un ziar din Rio de Janeiro, va face o vizită în America de Sud.

Ajutoare din Cehoslovacia.

În zilele trecute a sosit în țară un avion care a adus medicamente din Cehoslovacia pentru cei din regiunile lovite de secetă. La Praga s'a format un comitet care

are de scop adunarea și trimiterea ajutoarelor dela poporul cehoslovac pentru poporul român. Acțiunea pentru strângerea alimentelor e în plină desfășurare. Crucea Roșie cehoslovacă și cooperativele se ocupă cu colecta de alimente. În curând este așteptat să sosească un prim transport din ceea ce ne trimite poporul vecin și prieten.

D. Burton Berry

reprezentantul politic al Statelor Unite în România, a plecat din țara noastră. Înainte de-a părăsi țara, D-sa a avut întvedere cu conducătorii politici dela noi.

Intre Uniunea-Sovietică

și Statele Unite se poartă conversații în legătură cu problema materialului imprumutat, în timpul războiului, de Uniunea Sovietică. Mersul conversațiilor e satisfăcător.

Marea Britanie

are nevoie de un nou împrumut american.

Procurorul american

dela tribunalul din Nuerenberg a cerut tuturor foștilor funcționari dela ministerul de externe nazist să-și comunice adresele. Acești funcționari și diplomați germani vor fi dați în judecată.

Legea de ajutorare

a Greciei și Turciei a fost semnată de Președintele Truman.

În Danemarca

s'a făcut o lege care obligă pe cei ne-căsătoriți — bărbați sau femei — să plătească un impozit către stat. Se crede că această lege va aduce statului un venit destul de frumos.

Declarațiile d-lui Byrnes

D. James Byrnes, fostul ministru de externe al Statelor-Unite, a declarat cu prilejul obținerii medaliei umanitare pentru eforturile sale în vederea stabilirii păcii, în principalele țări, se vorbește prea mult de războiu și prea puțin de pace. Poporul sovietic nu dorește războiul, după cum nu-l dorește nici poporul american. Dacă ar izbucni un războiu acesta n'ar fi din voința popoarelor. Nu cred, a spus D-sa, că am ajuns la un asemenea faliment al democrației. Dimpotrivă, sunt convins că putem lucra pentru menținerea păcii.

D. de Gasperi formează noul guvern italian

Președintele Repuelicii a primit pe d. de Gasperi, șeful partidului democristian, însărcinându-l cu misiunea de a forma noul guvern. D. de Gasperi a acceptat această misiune.

Pentru abonații noștri

Mulți ne-au înțeles și ne-au ajutat prin trimiterea la timp a abonamentului.

Tuturor acestora le exprimăm vili noastre mulțumiri. Ne adresăm astăzi celor mulți cari ne sunt datori încă de anul trecut și-i rugăm încă odată să-și achite cât mai repede datoriile vechi, ajungându-ne cu plata abonamentului la zi. Altfel nu fac și nouă și lor rău, fără să mai adăugăm vorba de rușinea ce trebuie s'o simțim cel care citește de pomană. Credeți că vom fi înțeleși.